

Ventetid (Ingvild Koksvik)

Jeg går og venter
på at verden skal henge litt bedre sammen
Jeg lengter
etter å høre at alt vil gå bra, men

la meg få ligge og sove litt til
Det er ikke det at jeg ikke vil
Jeg føler meg bare så liten
og er så uendelig sliten

Kaffe i koppen
og en gnagende uro som brer seg i kroppen
Jeg venter
på at noe må skje

Men la meg få sitte og sløve litt til
Det er ikke det at jeg ikke vil
Jeg føler meg bare så liten
og er så uendelig sliten

Det er ikke det at jeg ikke vil
Men jeg tror bare ikke jeg får det til
Jeg føler meg så liten
og er så uendelig sliten